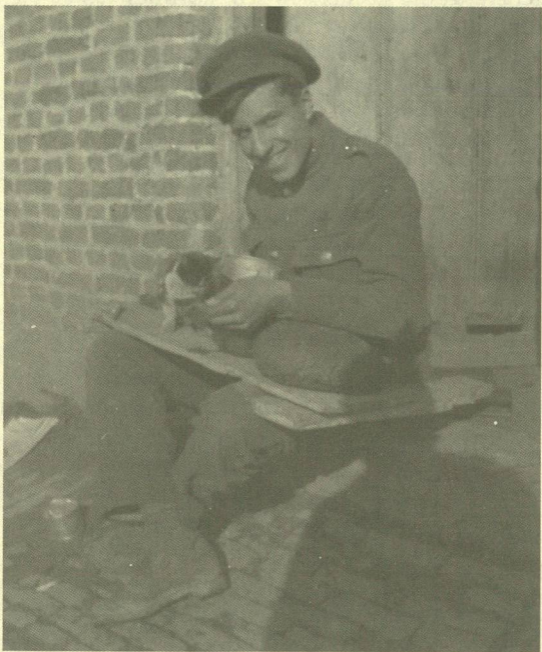

BONINGE, Lode (eigenlijk Louis) de (Antwerpen 26 november 1896 – Sint-Joris bij Nieuwpoort 7 mei 1918).

Liep van 1906 tot 1913 school aan het Sint-Amandscollege te Kortrijk. In het voetspoor van Victor Roelens en Amaat Vyncke trad De Boninge op 19 februari 1914 binnen in het seminarie van de witte paters te Boechout. Bij het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog zette hij zijn opleiding voort in Boxtel (Nederland). In november 1915 werd hij opgeroepen, op 15 februari 1916 vatte hij zijn opleiding als brancardier te Auvours (Frankrijk) aan en vier maanden later kwam hij aan het IJzerfront. Hij ontmoette er Victor Vuylsteke en ontplooiëde zich als medewerker en stichter-redacteur van respectievelijk het *Sint-Amandus Studentenblad* en *De Leiekerels* (frontblaadjes). Aanvankelijk vermeed De Boninge elke discussie over de Vlaamse problematiek. In de loop van 1917 radicaliseerde hij, zoals zovele fla-

Lode de Boninge trad in 1917 als brancardier toe tot de Frontbeweging. Hij stierf in 1918 aan het front en werd in 1934 verheven tot IJzersymbool. (ADV N)

minganten, hetgeen vooral tot uiting komt in zijn dagboek. Het was ook op dat ogenblik dat hij zijn officiële voornaam tot Lode omvormde. Aan het eind van 1917 sloot hij zich aan bij de Frontbeweging. Na een mislukte vliegtocht te Hondschote werd De Boninge opgepakt en door de Krijgsraad veroordeeld tot 7 maanden gevangenisstraf en 100 frank boete. In beroep werd zijn straf teruggebracht tot 6 maanden voorwaardelijk. Op 7 mei 1918 werd De Boninge bij een actie dodelijk getroffen door een obusinslag. Na de oorlog werd zijn stoffelijk overschot overgebracht naar het gemeentelijk kerkhof te Wevelgem (1921). In 1934 werd hij op de IJzerbedevaart verheven tot IJzersymbool: de van oorsprong Franstalige notariszoon vindt zijn volk terug aan het front en offert zich voor de goede zaak. Zowel te Kortrijk als in Wevelgem werd er een straat naar hem genoemd.

LITERATUUR: O. Dambre, *De offergang van Lode De Boninge en Frans Van der Linden*, 1934; – A. Debeir, *Omdat zijn hart zo ruim was*, 1979; – Ph. Haeyaert, 'Lode De Boninge en De Leiekerels', in *Wibilinga*, jg. 5, nr. 3 (november 1992), p. 55-64.

PHILIPPE HAEYAERT